

1982	1	Po schodoch	34
Bedna od whisky	2	Pocity	35
Divocí koně	4	Podvod	36
Dům u vycházejícího slunce . .	5	Pověste ho vejš	38
Eldorádo	6	Povídej	40
Hercegovina	8	Povídej	41
Hlupáku, najdu tě	9	Proklinam	42
Hudsonské šífy	11	Růže z Texasu	43
Jacek	13	Stýskání	45
Když mě brali za vojáka	15	Tři kříže	47
Kutil	17	Válečná	49
Lásko!	18	Válka růží	51
Let It Be	20	Variace na renesanční téma . .	52
Lilie	22	Velrybářská výprava	53
Lokomotiva	23	Vítr	55
Mám jizvu na rtu	25	Vodácká holka	56
Medvědi nevědí	27	Zatímco se koupeš	58
Montgomery	28	Zítra ráno v pět	60
Na Kolena	30	Zkouška dospělosti	62
Na širém moři	31	Známka punku	64
Petěrburg	33	Zuzana	66

1982

Vysaná fixa 1998

E C E C# E A F# H

E C E C#

1. Chlapeček brečí, nesmíš ho hladit

E A F# H

Když ho budeš hladit, tak ho můžeš zabít

Seš vila lipís, máš bílý auto

Všechny nás vozíš a to máme za to

E C E C#

že známe heslo,

E A H F#

že známe heslo,

E F E F

Lipís mi kája!

E D G A

- R. 1982 – jsem malej emo a ty jsi princezna
1982 – nejlepší pop art, ledňáček, kofola
1982 – brutální všechno, nejlepší vzpomínky
1982 – nejlepší nohy maminky, maminky

E C E C# E A F# H

2. → 1.

- R. 1982... (3x pak do ztracená)

Bedna od whisky

Miki Ryvola 1991

Am C Am E⁷

1. Dneska už mně fóryňák nejdou přes pysky,

Am C Am E⁷ Am

stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,

Am C Am E⁷

stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,

Am C Am E⁷ A

tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A

R. Tak kopni do té bedny, at' panstvo nečeká,

A D E A

jsou dlouhé schody do nebe a štreka daleká

A D E A

do nebeského báru, já sucho v krku mám,

A D E A Am

tak kopni do té bedny, at' na cestu se dáš.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,

postavil bych malej dům na louce ukrytý,

postavil bych malej dům a z vokna koukal ven

a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R. Tak kopni do té bedny...

Am **C** **Am** **E⁷**

3. Kdyby jsi se, hochu, jen pořád nechtěl rvát,

Am **C** **Am** **E⁷** **Am**

nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,

Am **C** **Am** **E⁷**

moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,

Am **C** **Am** **E⁷** **Am A**

nemusel jsi hochu na krku laso mít.

A **D** **E** **A**

R. Tak kopni do té bedny, at' panstvo nečeká,

A **D** **E** **A**

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

A **D** **E** **A**

do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,

A **D** **E** **A** **Am**

tak kopni do té bedny, at' na cestu se dám.

4. Až kopneš do té bedny, jak se to dělává,

do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,

jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,

má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R. Tak kopni do té bedny...

Divocí koně

Jaromír Nohavica 1984

Am Dm Am C Dm Am

1. ||: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :||

Dm Am Dm Am D^{dim} F
vzduch těžký byl a divně voněl—tabákem,
Dm Am Dm Am E⁷ Am
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. ||: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :||

sper to čert, jaká touha je to vedla za—obzor?
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?

3. ||: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :||

naše touho, ještě neumírej, sil máme dost,
naše touho, ještě neumírej, sil máme dost.

4. ||: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :||

milování je divoká píseň večera,
milování je divoká píseň večera.

5. ||: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :||

král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.

6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.

R. Já viděl divoké koně...

Dům u vycházejícího slunce

Jaromír Mayer 1965

A_m C D F

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,

A_m C E⁷

ve štítu znak slunce má,

A_m C D F

je to dům, kde lká sto chlapců ubohých

A_m E⁷ A_m C D F A_m E⁷ A_m E

a v něm jsem zkejs' i já.

2. Matce mé dal Bůh věnem // jenom šít a prát blue jeans,
táta můj se flákal jen // sám po New Orleans.

3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' svou pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.

4. Být mámou, dám svejm synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
a je v něm klid a mráz.

5. Mít tak sílu obrů, // pěstí vytrhnout tu mříž,
já sám bych šel do New Orleans // a měl tak k slunci blíž.

Eldorádo

Waldemar Matuška 1982

Am G Am G Am

1. V dálných dálkách zámoří—ční prý zlaté pohoří,

Am C D F C G E

příchozího pohostí—nádherou a hojnosti.

2. Dík těm svůdným pověstím—zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí—s vírou, že se vyplatí...

Am G C D G E

R. Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověčí,

Am G C D Em

jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

Hm A Hm A Hm

3. Báchorce té uvěří—dávno už jen někteří,

Hm D E G D A F♯

spíš než zlatonosný štít—nám dnes rozum káže jít.

Am **G** **C** **D** **G E**
R. Jít a hledat Eldorádo, zbavené vší bídy člověcí,
Am **G** **C** **D** **Em**
jít a hledat Eldorádo, kde je láska, mír a bezpečí.

Hm
4. Protože my už dávno víme,

A

že nad zlato a bohatství je moudrost a uvážlivý čin,
D **E** **A**
že Eldorádo není kdesi v dálce, ale docela blízko,

F♯

v našich srdcích a v našem myšlení
Hm **A**

A že pravé jméno je svoboda, pravda a porozumění,
D **E** **F♯m**
nosíme je v sobě a ptát se na ně je naše přirozená povinnost

R. Jít a hledat Eldorádo... (2x)

Hercegovina

Tradiční

C

G⁷

1. Šel jsem šumným hájem, širou rovinou
C F G C
potkal jsem tam myslivečka, šel se svojí milou
2. Už je moje milá konec lásky tý
já už musím narukovat k infanterii
3. Infanteria, to je chlouba má
ta musela bojovat za císaře pána
4. Za císaře pána a jeho rodinu
ta musela vybojovat Hercegovinu
5. Hercegovina, lautr rovina
tu musela vybojovat infanteria
6. Tamhle pod strání šnelcug uhání
a pod strání jsou schovaní mohamedáni
7. Mohamedáni, to jsou pohani
kalhoty maj podkasaný, plivaj do dlaní
8. A ty turkyně, tlustý jak dýně
císař pán je neradi vidí ve své rodině

Hlupáku, najdu tě

Jaroslav Uhlíř 1999

C

C F C G

1. Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě,

C F C G C

berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě.

C F C G

Nadutec hloupost nese si, důstojně jako páv,

C F C G C

platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv.

C G

R. Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě,

C F G C

když lezeš na kutě, když ráno vstáváš.

C G

Ať jedeš v kočáře a nebo na káře,

C F G C

můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

2. Sotva byl náš svět stvořený, sotva byl náš svět stvořen

pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen.

Rodina zdravých mamlasů, valí se jako proud,

jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout?

R. Hlupáku najdu tě...

C

R. Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě,
když lezeš na kutě, když ráno vstáváš.
Ať jedeš v kočáře a nebo na káře,
můj pyšný hlupáku, tebe já znám, tebe já znám.

Hudsonské šífy

Wabi Daněk 1984

Am

C

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,

G

Am

jako já, jó jako já,

Am

G

kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,

Am

G

Am

G

at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,

málo zná, málo zná,

ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,

at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

F

Am

G

Am

- R. Ahoj, páru tam hod', at' do pekla se dříve dohrabem,

G

Am

G

jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků,

jako já, jó jako já,

ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,

at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,

málo zná, jó málo zná,

kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,

at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

- R.** Ahoj, páru tam hod', at' do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě príma kluk,
at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
- R.** Ahoj, páru tam hod', at' do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

Jacek

Jaromír Nohavica 1989

G

D

1. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,

C

G

mám k němu stejně blízko jak on ke mně,

G

D

máváme na sebe z říční navigace,

C

G

dva spojenci a dvě spřátelené země,
jak malí kluci házem z břehů žabky,
kdo vyhraje, má z protějšího sstrandu,
hlavama kroutí česko-polské babky,
děláme prostě vlastní propagandu.

2. Na mostě přátelství se tvoří dlouhé fronty
všelikých věcí za všelikou cenu,
 já mám však na to velmi úzké horizonty
a Jacek velmi nenáročnou ženu,
týden co týden z břehů navigace
na sebe řveme:"Chlapče, hlavu vzhůru!",
jak je to krásné, moci vykašlat se
na celní předpisy a na cenzuru, na na...

G

D

3. Z Piastovské věže na nás mává kníže Měšek

C **G**

a směje se, až třepe se mu brada,

G **D**

ve zprávách večer běží horký dnešek,

C **G**

aspoň se máme s Jackem o co hádat,

on tvrdí svoje, já zas tvrdím svoje

a domluvit se někdy bývá marno,

tak spolu vedem pohraniční boje

a v praxi demonstруjem Solidarnosc, na na...

4. Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek,

mám k němu stejně blízko jak on ke mně,

máváme na sebe z říční navigace,

dva spojenci a dvě sprátelené země

||: a voda plyne, plyne, plyne dlouhé věky,

řeka se kroutí jako modrá šnůrka

a my dva házem kachnám vprostřed řeky

krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách. :||

Na na na...

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica 1982

- Am** **C** **G** **C**
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dm **Am**
vypadal jsem jako blbec,
E **F** **G** **C** **G**
jak ti všichni dokola, -la, -la, -la,
Am **E** **Am**
jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.

Am

C G

C

5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,

Dm

Am

protože mladá holka lásku potřebuje,

E

F

G

C

G

tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,

Am

E Am

tak si k lásce pomohla.

6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,

řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,

tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,

tak se sbalit nechala.

7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,

na shledanou, pane Fráňo Šrámku,

písnička už skončila, -la, -la, -la,

jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?

No nic moc extra nebyla.

Kutil

Chinaski 1999

E

F♯m

A

E

1. Jsem kutil mám malou dílnu víc mě nezajímá
mý hobby je moje práce šťastnej
člověk každej kdo to tak má

2. Mám ženu, je mladá krásná chytrá přívětivá,
má jednu malinkato chybu, že si
se mnou vůbec nepovídá

F♯m

R. A tak hledám holku sdílnou
co by chtěla kluka s dílnou

A H

abych nebyl sám

E E F♯m A E E

E C♯m A G G D E E E

3. → 1.

4. → 2.

E E F♯m A E E

E C♯m A G G D E E C♯m

A G G D E E C♯m

A G G D E E

Lásko!

Karel Kryl 1970

Am E⁷ Am

Am

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E⁷ Dm
milostný dopisy s partií mariáše,
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C E⁷
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Am G⁷

- R. Lásko, zavří se do pokoje,
Am G⁷
lásko, válka je holka moje,
C G Am G Am E⁷
s ní se miluji, když noci si krátím.

Am G⁷

- Lásko, slunce máš na vějíři,
Am G⁷
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Am G Am E⁷
ty Ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

Am G⁷

R. Lásko, zavři se do pokoje,

Am G⁷

láska, válka je holka moje,

C G Am G Am E⁷

s ní se miluji, když noci si krátím.

Am G⁷

Lásko, slunce máš na vějíři,

Am G⁷

láska, dvě třešně na talíři,

C G Am G Am E⁷

ty Ti daruji, až jednou se vrátím.

Am

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,

E⁷ Dm

latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,

není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,

C E⁷

nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R. Lásko, zavři se do pokoje...

E

Levá! Dva!

R. Lásko, zavři se do pokoje...

Let It Be

John Lennon 1970

C G

1. When I find myself in times of trouble

Am F

Mother Mary comes to me

C G F C

speaking words of wisdom let it be

and in my hour of darkness

she is standing right in front of me

speaking words of wisdom let it be.

Am G F C

R. Let it be, let it be, Let it be, let it be

G F C

whisper words of wisdom let it be.

2. And when the broken hearted people

living in the world agree

there will be an answer let it be

for though they may be parted

there is still a chance that they will see

there will be an answer let it be.

A**m** **G** **F** **C**

R. Let it be, let it be, Let it be, let it be
 G F C
whisper words of wisdom let it be.

C G

3. And when the night is cloudy

Am F

there is still a light that shines on me

C G F C

shine until tomorrow let it be

I wake up to the sound of music

Mother Mary comes to me

speaking words of wisdom let it be.

R. Let it be...

Lilie

Karel Kryl 1983

Dm

B A

Dm B A

1. Než zavřel bránu, oděl se do oceli—a zhasil svíci,

Dm

B A

Dm

bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,

F

C

||: spala jak víla, jen vlasy halily ji,

Dm

B

A

jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,

Dm

B A

Dm

něžná a bílá jak rosa na lilii—jak luna bdící. :||

2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když tálí zemí,

||: polnice břeskné vojácká melodie,

potoky teskné - to koně zkalili je,

a krev se leskne, když padla na lilie—kapkami třemi. :||

3. Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,

||: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,

za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,

lilie bílé s rudými krůpějemi—trhají vkleče. :||

Lokomotiva

Poletíme? 2012

G D

1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
Em **C**
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
G **D**
jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
Em **C**
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

G D Em C

- R. Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
G D Em C
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
G D Em C
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
G D Em C
jsi prezident a já tvé spojené státy.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená, a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima nit, můžeme si takhle vždycky volat, když budeme chtít.

G

D

3. Každej příběh má svůj konec, ale né ten náš,

Em

C

nám to bude navždy dojit všude, kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každej večer spláchnu půlnocním expresem.

G D Em C

R. Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,

G D Em C

jsi indiáni, kteří prérií jedou,

G D Em C

jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,

G D Em C

jsi prezident a já tvé spojené státy.

4. Dětem dáme jména Jessie, Jared, Jack a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.

R. Jsi lomotiva... (3x)

G

já a ty.

Mám jizvu na rtu

Jaromír Nohavica 2007

C

1. Jsem příliš starý na to abych věřil v revoluci,

G

a svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapucí.

Am

F

A nechutná mi když se vaří předvařená rýže,

C

G

v náprsní kapse nosím Ventinol na potíže.

Am

Jak to tak vidím asi těžko projdu uchem jehly,

F

C

a lesem, běhám tak, aby mě vlci nedoběhli.

Dm

F

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

5

G

C

G F G

tak mám i jízvu na rtu, když při mně stál.

2. Sako mám od popílku, na kravatě saze,

mé hrubé prsty neumí uzly na provaze.

A když mi občas tečou slzy, hned je polykám,
a tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.

Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly,
a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly.

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál

3. Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy,
nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý.
V patnácti viděl jsem jak kolem jely ruské tanky,
a v padesáti nechával si věštit od cikánky.
A dříve, než mě příjme svatý Petr u komise,
básníkům české země chtěl bych uklonit se.
A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.
4. V Paříži četl jsem si ruskou verzi l'Humanité,
a z bible zatím pochopil jen věty nerozvité.
V New Yorku chyt jsem koutek od plastových lžiček, ale
nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček.
Trumfové eso v mariáši hážu do talónu,
a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu.
A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,
tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.
5. Někteří lidi mají fakt divné chutě, ale
já lásko má stále stejně miluju Tě.
Když hážeš bílé křemenáče na cibulku,
když zvedáš prst jako dirigentskou hůlku.
A i když mě to táhne tam a tebe občas jinam,
na špatné věci pro ty dobré zapomínám.
A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

Medvědi nevědí

Ivan Mládek 1976

Písnička se hraje celá dvakrát

Am Dm Am E

1. Medvědi nevědí, že třísti nemaj zbraně,
Am **D**m **A**m **E** **A**m **E**
až jednou procitnou, počítají si někde na ně.
 2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
třísti zajisté rozutíkají se po lese.

G C

- R. Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky

G C

a dívčí dřeváky a drahé fotáky,

G C C⁷

medvědi je v městě vymění za zlatáky,

F F#m C A⁷ Dm G⁷ C

"za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

F E[#]m C A⁷ Dm G⁷ C

Montgomery

Wabi Daněk 2002

D G Em

1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A D A⁷
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
D G Em
kde je zbytek z tvojí krásy,
A D A⁷
ví snad dneska jenom Bůh.

D G Em

- R. Z celé jižní eskadrony
A D A⁷
nezbyl ani jeden muž.
D G Em
V Montgomery bijou zvony,
A D A⁷
déšť ti smeJVÁ ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

- R. Z celé jižní eskadrony...

3. Tvář má zshedivělou strachem,
zbylo v ní pár dětských pih,

proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlasy jak klíh.

R. Z celé jižní eskadrony...

4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R. Z celé jižní eskadrony...

Na Kolena

Ivan Hlas 1993

C **Am**

1. Táhněte do háje, všichni pryč,
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
jak si tu můžete takhle žrát,
F **G**
ztratil jsem holku, co ji mám rád.

2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít,
zbitej a špinavej, tancuju sám,
váš pohled kára vej už dávno znám.

F **C**

- R. Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena, já já já
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena, já já já
Pořád jen na kolena, na kolena, na kolena, na kolena,
Am **F** **G**
je to tak, a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám,
kašlu vám na bonton, vejmysly chytřejch hlav,
sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

* **C Am C Am Dm Dm G G** (3x)

- R. Pořád jen na kolena... (3x)
je to tak, a tenhle ten barák vám posere pták → *

Na širém moři

Traband 2000

Gm

B

1. Kdysi a kdesi na širém moři vezl náš koráb do přístavu

F

D⁷

vzácný náklad, drahé zboží: zlato, šperky, koření, kávu

Gm

B

A jak to bejvá, zlej osud mořský vlky nešetří

F

D⁷

Daleko od břehu uvízl koráb v úplném bezvětří

B

F

R. ||: Nic dobrýho z toho nekouká

Cm

GmD⁷

když do plachet nám vítr nefouká :||

Gm

||: Hou, hou, samá voda

F

Hou, hou, samá voda

Gm

Hou, hou, samá voda

D⁷

Gm

Nepřihorívá :||

2. Tak míjejí dny a míjejí týdny a pořád jako na potvoru
vlny se nehnou, moře je klidný a žádná země na obzoru
Námořníkům kručí v bříše, hladové přišli o rozum
Vrhají se přes palubu do tlamy žralokům

R. Nic dobrýho z toho nekouká...

3. Kormidelník v poledním žáru oběsil se na stožáru
a v podpalubí leží tam ožralej kapitán
Kompas je nanic, mapy jsou nanic,zbytečně se vesluje
když není nikdo, kdo by věřil, že ještě někam dopluje

R. Nic dobrýho z toho nekouká...

4. Já jedinej zbyl na týhle lodi a dobře vím, že na mně je
dovézt náklad do přístavu až vítr znovu zavěje
Je zle, když dojde proviant, je zle, když přijdou kurděje!
Ale běda, třikrát běda těm, co chybí naděje!

R. Nic dobrýho z toho nekouká...

... Hou, hou, samá voda
Nepřihorívá

Petěrburg

Jaromír Nohavica 1994

Am

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu,

F E Am

padá na mě žal,

F

zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba,

E Am

kterou jsem mu dal

C Dm E

R. ||: Láska moji kníže Igor si bere,

F Es^{dim} H⁷ E

nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,

Am F E Am

havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :||

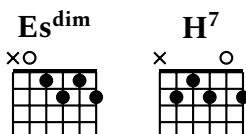
2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,

moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

R. ||: Mému žalu na světě není rovno,

vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,

vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku :||

Po schodoch

Vašo Patejdl 1986

Dm

C

1. Výtah opäť nechodí, tak zdolať trinásť poschodí

B

C

Dm

zostáva mi znova po svojich,
na schodoch čosi šramotí a neón kde tu nesvieti,
ešte že sa po tme nebojím.

2. Á... počúť hlasné stereo, aj výstrahy pred neverou,
ktosi čosi vŕta v paneloch,
tatramatky ródeo zas mieša sa tu s operou,
všetko počúť cestou po schodoch.

3. Štekot smutnej kólie, za premárnené prémie
vyhráža sa manžel rozvodom,
Disko, tenis, árie, kritika televízie,
B **C** **Dm**
od dnes chodím iba po schodoch.

Am Dm Am Gm

Dm **Am**

- R. ||: Cestou po schodoch, po schodoch,
Dm **C**
poznávam poschodia,
Dm **Am**
poznám po schodoch, po zvukoch,
B **A** **Dm**
čo sme kto za ľudia :|| (4x)

Pocity

Tomáš Klus 2017

G

D Em

C

1. Z posledních pocitů poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
Je to tím, že jsi tu, možná tím, že kdysi jsme byli Ty a
Já my dva, dvě nahý těla, tak neříkej, že jinak si to chtěla,
tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.
2. Stala ses do noci z ničeho nic moje platonická láska
unaven, bezmocný, usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se to nic není
Pohled a okouzlení, a prázdný náměstí na znamení.

G

D

Em

C

- R. Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš,
snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět
a druhém závidíš a v očích kapky slaný vody
zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody
3. Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhalí křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš, ale vrat' se na zem.
- R. Jenže ty neslyšíš...
4. → 1.

Podvod

Jan Nedvěd 1991

Capo II

Em

Am

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,

D⁷

G

hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,

Am

Am/C

Em

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Am

Am/C

H⁷

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Em

Am

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,

D⁷/F♯

G

píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,

Am

Em

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Am

H⁷

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Am

R. Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

Em

ti říct, že už ti nezavolám,

Am

D⁷

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

G

H⁷

podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,

Em
ted' je mi to líto.

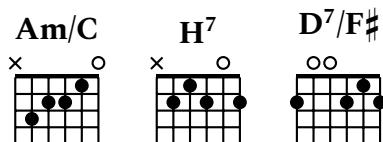
* **Em C Em Em C**

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R. Chtěl jsem to ráno...

Em C Em Em C Em Am D⁷ G Am Em Am H⁷

R. Chtěl jsem to ráno...

Pověste ho vejš

Michal Tučný 1983

- * Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálico a před salo-
onem

stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník se jmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Em G D

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
Am **Em** **D** **Em**
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.
 2. Pověste ho že byl jinej že tu s náma dejchal stejnej vzduch
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.
 3. Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G D Am G D

- R. Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddádí,
G D
do mých snů se dívám zdáli
Am H⁷
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

Em

G

D

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
Am **Em** **D** **Em**
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

Em **G** **D** **Am** **Em** **D** **Em**

5. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

G

D

Am

G D

- R.** Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
G **D**
do mých snů se dívám zdáli
Am **H⁷**
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb
7. Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám
a pak se oženil a pak se usadil a žil

8. → 4 → 5

Povídej

Petr Novák 1967

C

G

C

1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,

G

C

jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,

Em

F

C

G

C

tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,

nebos' ho nechala jít, když šel k jiný spát,

tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

C D F C

* Povídej: Á á á á á á á á

C G C G C Em F C G C

Em C

D F

C

R. Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,

D F C G

jestli, když v noci se blýská, nepřestala ses bát.

3. Povídej, ne, já se nevrátím, jdi domů spát,

tvou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,

jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

Em F C

Povídej, povídej, povídej.

Povídej

Petr Novák 1967

C

G

C

1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,

G

C

jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,

Em

F

C

G

C

tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,

nebos' ho nechala jít, když šel k jiný spát,

tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

C D F C

* Povídej: Á á á á á á á á

C G C G C Em F C G C

Em C D F C

R. Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,

D F C G

jestli, když v noci se blýská, nepřestala ses bát.

3. Povídej, ne, já se nevrátím, jdi domů spát,

tvou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,

jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

Em F C

Povídej, povídej, povídej.

Proklinam

Janek Ledecký 1994

Am F Dm C G

1. Prázdej byt je jako past, kde růže uvadnou,

Am F Dm G

potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,

C Am Dm C G

píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,

Am F Dm G G^{sus4} G

vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

C G Am F C

R. Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,

G Am F C

tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,

sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,

na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá,

stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád,

sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání,

potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

R. Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,

tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,

sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,

na ústa mříž, oči oslepnou, zůstaneš sám,

sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,

na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

Růže z Texasu

Waldemar Matuška 1965

C

C⁷

F

C

1. Jedu Vám takhle stezkou, dát koňům v řece pít,

A⁷

D⁷

G⁷

v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.

C

C⁷

F

C

Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,

A⁷

Dm

G⁷

C

znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R. Ať si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

D

D⁷

G

D

2. Řekla, že tu žije v ranči, je sama s tátou svým

H⁷

E⁷

A⁷

a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.

D

D⁷

G

D

Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád

D

H⁷

Em

A⁷

D

a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R. Až si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

E E⁷ A E

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl

C[#]7 F[#]7 H⁷

a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul.

E E⁷ A E

Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,

C[#]7 F[#]m H⁷ E

ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R. Ať si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

F F⁷ B F

4. Od těch dob svý stádo koní, sem vodím k řece pít

D⁷ G⁷ C⁷

a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít.

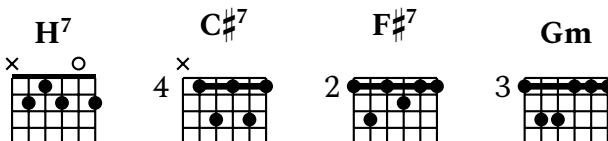
F F⁷ B F

Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,

D⁷ Gm C⁷ F

tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.

R. Ať si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.

Stýskání

Bratři Ebenové 1982

G C Dm Am

1. Stýská se mi, černovláska,
Em Am F G
po loučení, kdy jsi se mi
Em Am F B G Dm G
na rameni vyplakala, černovláska.

2. Stýská se mi, černovláska,
po toužení, kdy jsi se mi
něžně smála, rozespalá, černovláska.

Am F C G

R. Stýská—šest písmen místo tvé lásky,
Dm

Em Am Em
stýská—pláčou dlouhé samohlásky,
Am F C G
stýská—zůstala jsi mi pod víčky,
Am F
dohořel knot svíčky, uschlý tvé slzičky
Dm G
a dveří skřípání nese mi stýskání.

3. Stýská se mi, černovláska,
rád jsem stonal ve tvém klíně,
podleh' tobě i angíně, černovláska.

4. Stýská se mi, černovláska,
po snídání v deset ráno,
proč máme dnes vyprodáno, černovláska?

R.

5. Stýská se mi, černovláska,
po tvé rtěnce perletové,
na ústa mě už neklove, černovláska.

6. Stýská se mi, černovláska,
smutný je čas účtování,
inventura milování, černovláska.

R. G C Dm Am Em Am F G

G C Dm Am Em Am F G
* Stýská se mi, hm, stýská se mi, hm,
G C Dm Am Em Am F G
stýská se mi, hm, stýská se mi, hm ...

Tři kříže

Hop Trop 1993

Dm C Am

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Dm C Dm

který v spárech má d'ábel sám.

Dm C Am

Bílou přídí šalupa "My grave" míří

Dm C Dm

k útesům který znám.

F C Am Dm C Dm

R. Jen tři kříže z bílého kamení někdo do písku poskládal.

F C Am

Slzy v očích měl a v ruce znavený,

Dm C Dm

lodní deník co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřich,
samý pití a rvačky jen.

Chřestot nožů, při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten."

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katy Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomí měl, vedle nich si klek...

F

C

Dm

* Snad se chtěl modlit: vím, trestat je lidský,
C **Dm** **Am Dm**
ale odpouštět je božský, ať mi tedy Bůh odpustí.

R. Jen tři kříže z bílého kamení jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník..... a v něm co jsem psal.

Válečná

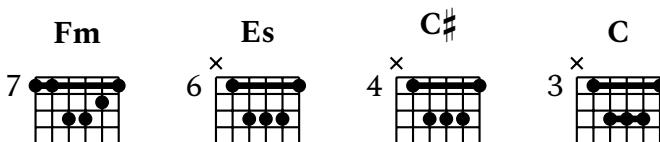
Tomáš Klus 2008

Fm Es C♯ C

1. Tu noc jen stěží každý z nás usínal,
jako by Bůh tou bouří, varoval:
Vy hloupí lidé, ve zbrani není mír!
pro svého krále i já život položil

2. Z lesů se ženou cizí jezdci na koních,
a v očích, jen kapky hrůzy, tady vražda není hřich.
Hned první z výstřelů mi srdce umlčel.
už nevrátím se domů, můj čas nadešel.

3. Neplakej pro mě moje krásná Marion,
až hrдým vojákům zapívá hradní zvon.
Mé srdce mlčí, ale v tobě zůstanou,
všechna ta slova, co jak oheň zaplanou.

* Poslední výstřelem se kdysi živá louka
rozplakala tichým pláčem,
a mlčky objímala těla padlých i vítězů, jenž není,
neb válku nelze vyhrát platí-li se životem.
A všechny ty krásné Marion
jež zpráva o naší smrti zasáhla k ránu,
upřeli tázavý pohled k nebi
a v tu chvíli,
vyšlo slunce.

Fm Es C♯ C
4. Neplakej pro mě moje krásná Marion,
až hrdým vojákům zazpívá hradní zvon.
Mé srdce mlčí, ale v tobě zůstanou,
všechna ta slova, co jak oheň zaplanou.

Válka růží

Spirituál kvintet 1985

Dm Gm Dm A⁷

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,

Dm Gm Dm A⁷

nad ztichlým polem válečným, derry down,

F C A Dm B A

jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,

Dm Gm A Dm

je válka růží, derry, derry, derry down-a-down.

2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,

kdo zabíjí ten nepláče, derry down,

na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,

je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,

dva rody živí jeden hněv, derry down,

kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům

je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,

však hlína piye jednu krev, derry down,

até ten či druhý přežije, vždy nejvíce ztratí Anglie,

je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík 1980

Am F G Am

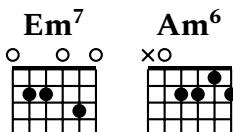
1. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G Am F D D Dm Em⁷ Am Am⁶ Am Am⁶

2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

C G Am F D D Dm Em⁷ Am Am⁶ Am Am⁶

3. Láska je jako večernice plující černou oblohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou.

Velrybářská výprava

Pacifik 1982

D G A⁷ D

1. Jednou plác' mě přes rameno Johny zvanej Knecht:

Hm Em A⁷ D

Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"

G A⁷ D

Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

Hm Em A⁷ D

„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“

D G A⁷ D

R. ||: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,

Hm Em A⁷ D

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :||

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R. Výprava...

3. Na lod' padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

D G A⁷ D

R. ||: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Hm Em A⁷ D
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :||

D G A⁷ D

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,

Hm Em A⁷ D

starej rejdař povídá, že nedá ani flok:

G A⁷ D

„Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,

Hm Em A⁷ D

tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R. Výprava...

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,

stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,

z paluby pak slané vítr jeho tělo smet’,

máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R. Výprava... (2x)

Vítr

Wabi Daněk 1986

1. CAPO II

2. Tehdy foukal chladný vítr, ostře chladivý a čistý,
česal zvadlé hlavy stromů, trhal kaštany a listy,
já jsem seděl před tím domem, hlavu stejnou, jak ty stromy,
potom došlo taky na mě, a já rázem poznal, co mi ten den
dal.

R. To vítr, můj vítr, co hvízdal a nad mou hlavou vál.

3. Stál jsem u zábradlí mostu, pod ním v hloubce voda pádí,
kolem shromáždění rádci, jeden radí, druhý svádí,
první - jistější je zůstat, druhý - krásnější je skočit,
potom zafoukal můj vítr, kamsi odvanul je, z očí mi je svál.

4. Stála u zábradlí mostu, ještě váhá, ještě stojí,
i když potkám ten svůj vítr, možná časem neobstojím,
ale rozhodnu se brzy, abych cítil volnost letu,
snad pomůže mi vítr, možná, že se ve všem pletu, co já vím.

R. A vítr, můj vítr snad přijde a já s ním poletím ...

Vodácká holka

Hop Trop 2000

Capo II

D Em G A

1. Když vlny se valí a peřeje řvou

D Em G A

a šutry z nich civí jak sůvy,

D Em G A

lod' praská a umrlčí zvon bije tmou,

D Em A D

tak řekni, kdo pomoc ti umí.

Hm F♯m G D

* Kdo pádlem jen kmitne a převrátí lod',

Hm F♯m A D

kdo ječí jak staženej z kůže,

Hm F♯m G D

že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,

E A

co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,

když na dřevo u ohně hrává,

je zrádná jak kočka a věrná jak pes,

ta holka, co při tobě spává.

G Hm A D

R. Tu vodáckou holku si navěky nech,

G Hm A D

netop ji, nezaháněj,

Em Hm F♯m Hm

svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,

Em D E A

svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech

D Em A D Em G A D

jí poctivě odevzdávej a lásku za lásku dávej.

D Em G A

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,

kdo sůl nechá v posledním kempu,

kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,

D Em A D

kdo zná všechny písničky trempů.

Hm F♯m G D

* Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob

Hm F♯m A D

do sladce hned šeptá, hned vříská,

Hm F♯m G D

koho bys roztrh' a praštil a kop'

E A

po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král

a vrásky nám počmáraj' kůži,

svý holce dej pusu a řekni „jdem dál“

a na pádlo polož jí růži. → **R.**

Zatímco se koupeš

Jaromír Nohavica 1983

Capo II

Am C

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

F G⁷ C

ta největší loupež ve mně se střádá,

F^{dim} Am

tak, jako se dáváš vodě,

E^s^{dim} G⁷

vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu

piju druhou kávu a kouřím třetí spartu

a za velmi tenkou stěnou

slyším, jak se mydlíš pěnou.

C F C

R. Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,

Dm F C

chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

Dm F C

cigaretu hasne, káva stydne, krev se pění,

Dm F C

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

Am C

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

F G⁷

C

svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,

F^{dim} Am

a až budeš stát na prahu,

Es^{dim} G⁷

všechny peníze dal bych za odvahu.

C F C

R. Nechej vodu vodou, jen at' si klidně teče,

Dm F C

chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

Dm F C

cigareta hasne, káva stydne, krev se pění,

Dm F C

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

Dm G⁷ C Dm G⁷ C

nebylo a není, hm-hm, zatímco se koupeš.

Zítra ráno v pět

Jaromír Nohavica 1988

Em **G**

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,

C **D⁷** **G** **E**

ještě si naposled dám vodku na zdraví.

Am **D⁷** **G** **Em**

Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,

Am **H⁷** **Em** **Am D⁷ G Em**

a pak vzpomenu si má lásko na tebe.

a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,

řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,

že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju

a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,

a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,

škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,

ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,

že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,

že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát

a seno obracet, já u zdi budu stát,

tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,

prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij...

Zkouška dospělosti

Karel Kryl 1988

Am **F**

1. V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,

G **E**

studené vysvědčení vezme, co bylo kdysi.

V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež—co první směnka úvěru pro dospělé.

C **G**

- R.** Opilí od radosti si sami trochu lžeme,

F **E**

že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.

Tak tančí, lásko sladká, protančí večer celý:
ten bál je křížovatka: dospělí – nedospělí.

Am G F E Am G F E⁷ Am

2. Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí,

dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.

Dozrál čas dilematu: „Být pro anebo proti?“

Pak čekat na výplatu jak jiní patrioti.

- R.** Opilí od radosti si sami trochu lžeme,

že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.

Tak tančí, lásko sladká, protančí večer celý:

ten bál je křížovatka: dospělí – nedospělí.

Am G F E Am G F E⁷ Am

Am F

3. Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí,
G E
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.

C G

- R. Šumivé víno pění a dívky oblékly si
F E
namísto dětských snění dospělé kompromisy.
Tak tančí, lásko sladká, protančí večer celý:
ten bál je křižovatka: dospělí – nedospělí.
Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.

Am G F E Am E Am

Známka punku

Víšací Zámek 2005

E D A G

1. Holinky nosil vždycky naruby
Myslel si, že je to známka punku
Kohoutí hnát si zapích do huby
Myslel si, že je to známka punku
Teplej rum pil, i když potom blil
Myslel si, že je to známka punku
Co hořelo to vyhulil
Myslel si, že je to známka punku

H H C H C H C C H C D C

E D A E D A E

- R. Ale holky říkaly, že punk je jinde
Ale holky říkaly: „no to snad není možný“

E D A F E D A G F♯ (2x)

2. Přeplněnej autobus nechával vždycky ujet
Myslel, že je to známka punku
Kytky v jeho zahradě mohly volně bujet
Myslel, že je to známka punku
Uznával jen kapely co neuměly hrát
Myslel, že je to známka punku
Kolem pasu nosil umělohmotnej drát
Myslel, že je to známka punku

E D A E D A E

R. Ale holky říkaly, že punk je jinde
Ale holky říkaly: „no to snad není možný“

E D A F E G F♯ A

E G F♯ A

* No ale kdo není Boží nadělení
Nedělejme z punka tupce
No ale kdo není Boží nadělení
Každé zboží má svého kupce

E G F♯ A

E D A F E D A G F♯ (2x)

E D A G

3. Křivák nosila vždycky naruby
Myslela, že je to známka punku
Rtěnku si nanášela rovnou na zuby
Myslela, že je to známka punku
Smála se jenom smutným věcem
Myslela, že je to známka punku
Hrála v kapele s Jardou Švecem
Myslela, že je to známka punku

R. ||: Ale lidi říkali Že punk je jinde :|| (3x)
Ale lidi říkali: „no to snad není možný“

E D A F

Zuzana

Tabor -1

D

A⁷

1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám
D **A⁷** **D**
a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.

G **D** **A⁷**

- R.** Ó Zuzano, Zuzano, mám tě rád
D **A⁷** **D**
přicházím z ty velký dálky k vám, na banjo budu hrát.

2. Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,
jenže láska má mě provází, Zuzano, neplakej.

R. Ó Zuzano...

3. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám:
zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.

R. Ó Zuzano...

4. Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, lásko má.

R. Ó Zuzano...